

PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Komisja Handlu Międzynarodowego

9.1.2015

DOKUMENT ROBOCZY

z myślą o przygotowaniu projektu sprawozdania w sprawie zaleceń Parlamentu dla Komisji na temat negocjacji transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (TTIP)

Komisja Handlu Międzynarodowego

Sprawozdawca: Bernd Lange

DT\1045492PL.doc

PE546.593v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

WPROWADZENIE

Kiedy UE negocjuje umowę międzynarodową, jak np. TTIP, zgodnie z art. 108 Regulaminu Parlament Europejski ma prawo, na dowolnym etapie negocjacji, wyrazić swoje stanowisko na temat tej umowy za pomocą sprawozdania. Sprawozdawca pragnie wykorzystać tę możliwość do oceny głównych wyników negocjacji po ok. 1,5 roku rozmów, a także pragnie zaprezentować poglądy PE na temat głównych kwestii, których ma dotyczyć potencjalna umowa TTIP. Sprawozdanie PE powinno przyczynić się do nowego otwarcia negocjacji po objęciu mandatu przez nową Komisję i po wyborach w połowie kadencji w USA.

Sprawozdanie to będzie następstwem przyjętych w poprzedniej kadencji parlamentarnej rezolucji z października 2012 r. i maja 2013 r. w sprawie negocjacji UE dotyczących handlu i inwestycji ze Stanami Zjednoczonymi.

1. TTIP JAKO POTENCJALNY INSTRUMENT NA RZECZ ZRÓWNOWAŻONEGO WZROSTU ORAZ PUNKT WYJŚCIA DO OPRACOWANIA ZASAD NA SZCZEBLU WIELOSTRONNYM

Żyjemy bez wątpienia w coraz bardziej zglobalizowanym świecie, który podlega konsolidacji. Coraz większe wzajemne powiązanie rynków światowych jest bezsprzecznym faktem. Ilustracją tego procesu jest fakt, że nawet 40% europejskich produktów przemysłowych jest wytwarzane z importowanych surowców. Ponieważ coraz więcej towarów i usług jest przedmiotem transgranicznej wymiany handlowej i coraz więcej inwestycji jest realizowanych za granicą, decydenci polityczni powinni kształtować mechanizmy interakcji rynków i nadać uporządkowaną strukturę tym złożonym procesom i interakcjom, które odbywają się każdego dnia. Unijna polityka handlowa może odgrywać istotną rolę we wspieraniu zrównoważonego wzrostu gospodarczego w UE i poza nią oraz w tworzeniu dobrych i stabilnych miejsc pracy, należy jednak właściwie określić granice. Odpowiednie zasady handlu są podstawą wartości dodanej w Europie, ponieważ produkcja przemysłowa odbywa się w globalnych łańcuchach wartości dodanej.

Potencjalna umowa ze Stanami Zjednoczonymi mogłaby wspomóc reindustrializację w Europie i przyczynić się do zwiększenia z 15% do 20% celu na 2020 r. dotyczącego PKB generowanego przez przemysł w UE. Może ona również stworzyć możliwości zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw, które bardziej niż większe przedsiębiorstwa cierpią z powodu barier pozataryfowych. Umowa między dwoma największymi blokami gospodarczymi na świecie może również stworzyć standardy, normy i zasady, które zostaną przyjęte na szczeblu światowym. Byłoby to korzystne nawet dla państw trzecich.

Jednak nie ulega również wątpliwości, że TTIP nie będzie rozwiązaniem problemów gospodarczych w UE, i nie należy pokładać w niej takich nieuzasadnionych nadziei ani wysuwać takich oczekiwań. Tylko dzięki innej polityce makroekonomicznej można zażegnać kryzys gospodarczy i osiągnąć zrównoważony wzrost w UE.

Należy również sprecyzować, że dwustronne umowy handlowe takie jak TTIP nigdy nie będą rozwiązaniem lepszym niż umowy wielostronne. Mając zwłaszcza na uwadze niedawne pozytywne zmiany w WTO, musimy dopilnować, by umowa ze Stanami Zjednoczonymi była punktem wyjścia do szerszych negocjacji handlowych oraz by nie postrzegano jej jako alternatywy dla procesu WTO.

2. PO WŁAŚCIWEJ STRONIE GLOBALIZACJI

Globalizacja w obecnym kształcie jest nieuregulowana, a ponadto źle zarządzana. Nieuregulowana globalizacja polega na niekontrolowanym równaniu w dół. Samo obniżenie ceł oraz zniesienie barier pozataryfowych i przepisów to działania w złym kierunku. Natomiast dobra umowa handlowa mogłaby świadczyć o tym, że strony ją podpisujące stoją po właściwej stronie globalizacji. Musimy pobudzać zrównoważony wzrost, lecz jednocześnie chronić pracowników, konsumentów i środowisko. Moglibyśmy stworzyć ramy regulacyjne dzięki udoskonaleniu przepisów, tak aby osiągnęły najwyższe standardy światowe, co skutkowałoby wykluczeniem dumpingu socjalnego i środowiskowego. Przede wszystkim należy dopilnować, by polityka handlowa służyła interesom obywateli, konsumentów i pracowników. Dobrostan zwykłych obywateli musi być punktem odniesienia dla każdej umowy handlowej. TTIP musi być pod tym względem umową modelową i spełniać powyższe wymogi. Jeśli natomiast negocjacje w sprawie TTIP są tajne, nie ma żadnej możliwości zastosowania wobec nich demokratycznych mechanizmów kontroli i równowagi, aby zagwarantować oczekiwany wynik.

3. PRZEJRZYSTOŚĆ I UDZIAŁ SPOŁECZEŃSTWA OBYWATELSKIEGO

Wiele krytycznych głosów w debacie publicznej świadczy o tym, że istnieje potrzeba, by negocjacje w sprawie TTIP przebiegały w sposób bardziej przejrzysty i dopuszczały udział wielu stron, a także by uwzględniono obawy zgłaszane przez obywateli europejskich. PE w pełni popiera decyzję Rady o odtajnieniu wytycznych negocjacyjnych oraz inicjatywę Komisji Europejskiej dotyczącą przejrzystości, którą należy teraz przełożyć na wymierne praktyczne rezultaty. Równie ważne jest też zaangażowanie państw członkowskich, które zapewni szeroką i opartą na faktach debatę publiczną na temat TTIP w Europie. Taka debata ma zasadnicze znaczenie, ponieważ dzięki niej będziemy mogli dowiedzieć się, jakie są realne możliwości i jakie obywatele mają obawy dotyczące tej umowy. PE przychylnie odnosi się również do stałych wysiłków Komisji, aby zwiększyć przejrzystość negocjacji dzięki udostępnianiu opinii publicznej większej liczby propozycji negocjacyjnych, i ma nadzieję, że jeszcze więcej dokumentów będzie dostępnych po kolejnych turach negocjacji.

Parlament Europejski będzie nadal ściśle monitorował proces negocjacji i będzie współpracował z Komisją, państwami członkowskimi, Kongresem USA i amerykańskim rządem oraz zainteresowanymi stronami po obu stronach Atlantyku, aby doprowadzić do korzystnego wyniku tych negocjacji dla obywateli UE, Stanów Zjednoczonych i innych państw.

W przypadku TTIP wymagana będzie zgoda Parlamentu Europejskiego, bez której umowa ta nie wejdzie w życie. Komisja Europejska jest zatem proszona o należyte uwzględnienie niniejszego stanowiska.

4. ZAKRES EWENTUALNEJ UMOWY

Negocjacje w sprawie TTIP dotyczą trzech głównych obszarów: dostęp do rynku (towarów, usług i zamówień publicznych), bariery pozataryfowe oraz współpraca regulacyjna i zasady. Wszystkie te dziedziny są równie ważne i należy je uwzględnić w kompleksowym pakiecie, który powinien być celem obu stron negocjacji. Aby nadać negocjacjom w sprawie TTIP nową dynamikę, konieczne jest nowe otwarcie, z uwzględnieniem postępów osiągniętych do tej pory.

4.1. DOSTĘP DO RYNKU

Pomimo bardzo niskich stawek celnych po obu stronach Atlantyku dostęp do rynku jest bardzo ważnym elementem TTIP, z uwagi na znaczną wielkość wymiany handlowej między UE a USA oraz na pewne wysokie cła, które nadal istnieją. Celem negocjacji powinno być zniesienie wszystkich ceł, przy poszanowaniu produktów wrażliwych, w przypadku których można by ustanowić dłuższy termin zniesienia ceł lub kontyngentów taryfowych. Dostęp do rynku dla produktów przemysłowych, produktów rolnych, usług i zamówień publicznych to kwestie, do których przywiązuje się taką samą wagę, w związku z czym należy zapewnić równowagę między poszczególnymi propozycjami dotyczącymi tych obszarów. Musimy dopilnować, by oferty dostępu do rynku w poszczególnych obszarach były równie ambitne i odzwierciedlały oczekiwania obu stron.

W odniesieniu do usług należy zauważyć, że UE i Stany Zjednoczone postanowiły zastosować „podejście mieszane”, podobne do podejścia zastosowanego w negocjacjach w sprawie wielostronnej umowy o usługach. Nie jest to podejście tradycyjnie stosowane przez UE w dwustronnych umowach o wolnym handlu w odniesieniu do liberalizacji usług.

Usługi są istotną częścią gospodarki UE i wiele miejsc pracy zależy od eksportu i importu usług, a zatem nie ulega wątpliwości, że UE ma ważne interesy ofensywne w sektorze usług, np. w dziedzinie usług inżynierskich, transportowych czy telekomunikacyjnych. Z drugiej strony niezwykle ważne jest odpowiednie wyodrębnienie usług wrażliwych, takich jak usługi publiczne i komunalne, aby dać organom krajowym i lokalnym wystarczająco szerokie możliwości przyjmowania przepisów w interesie publicznym. Bardzo pomocne w tym względzie byłoby wspólne oświadczenie odzwierciedlające wyraźne zobowiązanie negocjatorów do wykluczenia tych sektorów z negocjacji.

Negocjacje na temat dostępu do rynku usług finansowych powinny być powiązane ze zbieżnością regulacji sektora finansowego, aby wspierać współpracę prowadzoną na innych forach międzynarodowych, takich jak Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego.

Reguły pochodzenia są istotną częścią wszystkich negocjacji w sprawie dostępu do rynku. Celem negocjacji w sprawie reguł pochodzenia powinno być pogodzenie stanowiska UE ze stanowiskiem USA w tej kwestii. Kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa (CETA) może być dobrym wzorem do naśladowania. Z uwagi na zawarcie umowy CETA i potencjalne udoskonalenie umowy o wolnym handlu pomiędzy UE a Meksykiem należy rozważyć możliwość i zakres kumulacji.

4.1.1. ZAMÓWIENIA PUBLICZNE

Zamówienia publiczne są ważnym elementem działalności gospodarczej zarówno w Europie, jak i w Stanach Zjednoczonych. Unijny rynek zamówień publicznych jest jednym z najbardziej otwartych rynków na świecie, a w jego ramach przedsiębiorstwa z państw trzecich mogą ubiegać się o zamówienia europejskie. Zamiast ustanawiać nowe bariery w celu ochrony rynku UE, TTIP mogłaby stanowić narzędzie pozwalające zrealizować plan daleko idącej liberalizacji transatlantyckich rynków zamówień publicznych.

W TTIP należy zatem uwzględnić fakt, że przedsiębiorstwa europejskie mają znaczny interes w uzyskaniu dostępu do zamówień publicznych, np. na usługi budowlane, infrastrukturę drogową oraz towary i usługi. Będzie to niewątpliwie newralgiczna część kompleksowej umowy.

W związku z tym kwestią najwyższej wagi będzie dopilnowanie, by poszczególne stany USA zostały włączone w proces negocjacji, tak aby osiągnąć wymierne wyniki w zakresie udzielenia unijnym przedsiębiorstwom dostępu do zamówień publicznych w USA. Należy zatem ubolewać nad tym, że jak dotąd raczej nie osiągnięto realnych postępów w tym obszarze negocjacyjnym.

Wyniki osiągnięte w przypadku zawartych przez UE umów o wolnym handlu, jak np. CETA, są dobrym przykładem tego, jaki powinien być zakres i poziom szczegółowości rozdziału dotyczącego zamówień publicznych w kompleksowej umowie.

4.1.2. ROLNICTWO

Sektory rolne UE i USA znacznie się różnią pod wieloma względami, np. pod względem ochrony zdrowia konsumentów, GMO i wykorzystania hormonów w produkcji mięsa. Wynik negocjacji musi uwzględniać wrażliwe obszary i gwarantować poszanowanie wartości podstawowych dla każdej ze stron, jak np. stosowaną w UE zasadę ostrożności. Negocjacje w sprawie CETA świadczą o tym, że możliwe jest osiągnięcie w tym obszarze negocjacji wyważonego i obopólnie korzystnego wyniku, nawet jeśli stronami są państwa o różniących się stanowiskach w sprawie norm bezpieczeństwa żywności.

4.1.3. ENERGIA I SUROWCE

Przyszłe transatlantyckie partnerstwo handlowo-inwestycyjne (TTIP) powinno znieść wszelkie istniejące ograniczenia wywozowe dotyczące energii między tymi dwoma partnerami handlowymi, a tym samym wspomóc zróżnicowanie źródeł energii. Partnerstwo tak stabilne jak partnerstwo transatlantyckie może zaoferować obu stronom niezawodne źródła energii.

Prawa każdego z partnerów w zakresie poszukiwania i eksploatacji źródeł energii pozostaną nienaruszone przez umowę, ale po podjęciu decyzji o eksploatacji będzie stosowana zasada niedyskryminacji. Dostęp do surowców oraz energii również powinien być udzielany w sposób niedyskryminacyjny zarówno przedsiębiorstwom z UE, jak i z USA.

TTIP powinno także wspierać wykorzystanie i promowanie produktów i usług ekologicznych, a tym samym wykorzystanie znacznych korzyści środowiskowych i gospodarczych, jakie oferuje gospodarka transatlantycka.

TTIP mogłoby służyć jako forum opracowywania wspólnych norm produkcji energii, jednak niezmiennie uwzględniając normy już istniejące po obu stronach Atlantyku oraz przestrzegając ich.

4.2. WSPÓLPRACA REGULACYJNA I BARIERY POZATARYFOWE

Współpraca regulacyjna i likwidacja barier pozataryfowych to ten obszar negocjacji, który może zapewnić największe korzyści dzięki zwiększeniu wymiany handlowej. Jednak współpraca regulacyjna nie powinna w żaden sposób wpływać na istniejący poziom ochrony zdrowia i bezpieczeństwa, prawodawstwo dotyczące konsumentów, prawo pracy i prawo środowiskowe ani różnorodność kulturową, jaka istnieje w UE, co zostało ponownie podkreślone w wytycznych politycznych przewodniczącego Junckera. Negocjatorzy obu stron muszą określić i jasno sprecyzować, które przepisy mają podstawowe znaczenie i nie można ich zmieniać, a które dzięki nowelizacjom mogą ograniczyć biurokrację. Należy jasno określić zobowiązania dotyczące poszczególnych przypadków, w których możliwa jest

harmonizacja, wzajemne uznawanie lub tylko i wyłącznie informowanie. Wydaje się, że na przykład w przemyśle motoryzacyjnym istnieje duży potencjał wykorzystania nowych możliwości handlowych, lecz należy do tego podejść ostrożnie oraz założyć, że nie będzie to możliwe dla wszystkich sektorów i środków technicznych. Musimy wziąć pod uwagę wyniki negocjacji, które już się odbyły. Jednym z takich wyników jest na przykład fakt, że w sektorze chemicznym niemożliwe jest wzajemne uznawanie ani harmonizacja.

Zarówno w zakresie środków TBT (bariery techniczne w handlu), jak i środków SPS (sanitarnych i fitosanitarnych), negocjacje powinny opierać się na podstawowych zasadach wielostronnych umów dotyczących SPS i TBT. Negocjacje w sprawie SPS powinny uznać prawo obu stron do zarządzania ryzykiem na takim poziomie, który każda ze stron uznaje za właściwy w celu ochrony życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin czy ochrony zdrowia. Unijna zasada ostrożności nie powinna być zatem zagrożona.

Negocjacje w sprawie tych dwóch rozdziałów powinny mieć na celu zwiększenie przejrzystości i otwartości, wzmocnienie współpracy między organami nadzorczymi oraz zacieśnienie współpracy w międzynarodowych organach normalizacyjnych w przypadku TBT.

Poza rozmowami dotyczącymi TBT i SPS negocjacje w kwestiach regulacyjnych skoncentrują się również na szeregu dziedzin przekrojowych w zakresie spójności i przejrzystości regulacyjnej, co obejmuje konsultacje na wczesnym etapie, wykorzystanie ocen wpływu oraz dobre praktyki regulacyjne. Spójność regulacyjna jest elementem strategii Komisji w sprawie lepszego stanowienia prawa, a możliwe jest stworzenie synergii pomiędzy negocjacjami dotyczącymi TTIP a bieżącymi refleksjami na szczeblu UE dotyczącymi lepszego stanowienia prawa. W tym kontekście bardzo ważne jest pełne poszanowanie roli Parlamentu Europejskiego w procesie podejmowania decyzji w UE i jego demokratyczna kontrola nad procesami stanowienia prawa w UE. Jednocześnie należy czuwać nad tym, by w tych procesach regulacyjnych udział zainteresowanych podmiotów był wyważony.

Te same obawy będą musiały zostać rozwiane w sprawach dotyczących tzw. „wewnętrznej” agendy TTIP, nastawionej na uzyskanie podstawy instytucjonalnej dla przyszłej współpracy.

Sektorowe inicjatywy w zakresie współpracy regulacyjnej, substancji chemicznych, leków i kosmetyków, mogą dać ważne dodatkowe możliwości usuwania zbędnych barier pozataryfowych oraz tworzenia nowych możliwości dostępu do rynku. Jednak również w tych obszarach współpracy regulacyjnej należy postępować bardzo ostrożnie, tak by nie wpływała ona na suwerenne prawo każdej ze stron do stanowienia prawa (np. w dziedzinie badań klinicznych, bezpieczeństwa żywności, etykietowania chemikaliów).

4.3. ZASADY

4.3.1. PRAWA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ

Prawa własności intelektualnej są podstawowym założeniem gospodarki opartej na wiedzy zarówno w UE, jak i w USA, a zatem ważne jest, by TTIP zawierało ambitne postanowienia w zakresie tych praw.

Biorąc pod uwagę zarówno unijny, jak i amerykański wysoki poziom ochrony patentów (wyłączność danych, przywrócenie ważności patentu), rozdział TTIP dotyczący praw własności intelektualnej powinien odzwierciedlać najbardziej ambitne – unijne i amerykańskie – przepisy o wolnym handlu w tej dziedzinie oraz stanowić dalsze

potwierdzenie elastyczności handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS), zwłaszcza w zakresie zdrowia publicznego.

Rozdział dotyczący praw własności intelektualnej z perspektywy UE nie powinien zawierać przepisów (takich jak sankcje karne), które zostały już wcześniej odrzucone przez Parlament Europejski.

Ambitny rozdział dotyczący praw własności intelektualnej powinien również zapewniać lepszą ochronę i szersze uznawanie europejskich oznaczeń geograficznych. Kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa (CETA) może być pod tym względem dobrym wzorem do naśladowania.

4.3.2. LIBERALIZACJA ORAZ OCHRONA INWESTYCJI

Przyszłe TTIP powinno zawierać szczegółowy rozdział poświęcony inwestycjom, zawierający zarówno przepisy dotyczące liberalizacji inwestycji, jak i ochrony inwestycji. Celem rozdziału dotyczącego liberalizacji inwestycji powinno być zapewnienie niedyskryminacyjnego traktowania w zakresie zakładania europejskich i amerykańskich przedsiębiorstw na terytorium drugiej strony oraz wyeliminowanie w jak największym stopniu istniejących ograniczeń, które mają taki właśnie skutek, przy jednoczesnym uwzględnieniu wrażliwego charakteru niektórych konkretnych sektorów.

Przepisy z zakresu ochrony inwestycji powinny być ograniczone do przedsiębiorstw już funkcjonujących na rynku oraz powinny między innymi skupiać się na niedyskryminacji, sprawiedliwym i równym traktowaniu oraz odszkodowaniach za wywłaszczenia bezpośrednie (lub pośrednie).

Ponieważ UE i USA mają rozwinięte systemy prawne, system rozstrzygania sporów między państwami oraz odwołanie się do sądów krajowych są najbardziej odpowiednimi narzędziami służącymi rozwiązaniu sporów dotyczących inwestycji.

Jeżeli przepisy ISDS (dotyczące rozstrzygania sporów między inwestorem a państwem) zostaną ujęte w TTIP, wydaje się jasne, że dalsze reformy istniejącego modelu mają zasadnicze znaczenie, aby uniknąć problemów, jakie pojawiły się w związku z postanowieniami obowiązujących już umów o wolnym handlu i dwustronnych umów inwestycyjnych. Mając na uwadze, że dostępne są już wyniki konsultacji społecznych, potrzeba teraz procesu refleksji dotyczącego niezbędnych reform, prowadzonego wewnątrz trzech instytucji europejskich oraz pomiędzy nimi. Inwestorzy za granicą muszą być traktowani w sposób niedyskryminacyjny oraz powinni mieć równe możliwości wnoszenia skarg i uzyskania odszkodowania. Może to zostać osiągnięte dzięki TTIP bez ujmowania w nim przepisów dotyczących rozstrzygania sporów między inwestorem a państwem.

4.3.3. HANDEL A TRWAŁY ROZWÓJ

Różnorakie tematy będące przedmiotem prowadzonych negocjacji wskazują na bardzo ambitny program gospodarczy. TTIP powinno założyć równie ambitne cele w dziedzinie trwałego rozwoju. Rozdział dotyczący trwałego rozwoju powinien mieć na celu pełną i skuteczną ratyfikację i wdrożenie 8 głównych konwencji MOP oraz podstawowych międzynarodowych umów z zakresu środowiska. Jego postanowienia powinny zapewnić lepszy poziom ochrony norm pracy i surowsze normy środowiskowe. Ambitny rozdział dotyczący handlu i trwałego rozwoju powinien również zawierać przepisy dotyczące społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz wyraźnego i zorganizowanego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego.

Normy pracy i normy środowiskowe nie powinny być obecne tylko w rozdziale dotyczącym handlu i trwałego rozwoju, ale również w innych częściach umowy, takich jak inwestycje, handel usługami, współpraca regulacyjna i zamówienia publiczne.

Normy pracy i normy środowiskowe powinny stać się bardziej egzekwowalne, w oparciu o pozytywne doświadczenia płynące ze stosowania umowy o wolnym handlu między UE a Koreą oraz dobre i skuteczne praktyki amerykańskich umów o wolnym handlu i przepisów krajowych.

Gospodarcze, społeczne i środowiskowe skutki TTIP należy zbadać za pomocą gruntownej oceny wpływu na zrównoważony rozwój, umożliwiając wyraźne zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego.

4.4. KWESTIE NIEPODLEGAJĄCE NEGOCJACJOM

Dla Parlamentu Europejskiego niektóre obszary ustawodawstwa nie podlegają negocjacjom. UE ma specjalną tradycję ochrony różnorodności kulturowej i językowej Unii oraz jej państw członkowskich. Istniejące i przyszłe przepisy i strategie polityczne wspierające sektor kultury, w szczególności w wymiarze cyfrowym, nie są objęte zakresem negocjacji.

UE ma również specjalną tradycję organizowania usług publicznych. Nie ma marginesu swobody w negocjacjach w tej sprawie. Jakikolwiek rozwiązania mogące utrudniać organom państwowym stanowienie prawa lub świadczenie usług w interesie publicznym są nie do przyjęcia. Chcemy zagwarantować ochronę naszych usług świadczonych w interesie ogólnym.

5. DEMOKRATYCZNE SUMIENIE

Parlament Europejski ma ostatnie słowo przy ratyfikacji umów handlowych między UE a państwami trzecimi: żadna umowa nie może wejść w życie bez uzyskania zgody PE. Odrzucenie ACTA (ochrona własności intelektualnej w przestrzeni cyfrowej) udowodniło, że Parlament Europejski bardzo poważnie traktuje swoją rolę w polityce handlowej.

Zważywszy na liczne krytyczne uwagi napływające ze strony społeczeństw europejskich oraz biorąc pod uwagę słabą publiczną akceptację rzeszonej umowy będącej obecnie w fazie negocjacji, Parlament Europejski będzie nadal dążyć do jak najwyższego poziomu przejrzystości i będzie dbać o to, by przyjęte zostało jedynie dobre porozumienie, które szanuje europejskie wartości, pobudza trwały wzrost i przyczynia się do dobrobytu wszystkich obywateli.